

Pavel Klusák představuje tucet životních příběhů
a kariérních (ne)postupů **SVĚTOVÝCH MUZIKANTEK**

Holky v hudbě

LITERATURA Mnozí z nás ty příběhy měli naposlouchané z jeho populárního seriálu pro Český rozhlas Vltava **Ženská práce**. Nyní skvělým vypravěčem a erudovaným, všestranným a pilným hudebním publicistou **Pavel Klusák** (*1969) vydává v brněnském nakladatelství Host svou sedmou knihu pod tímž názvem s podtitulem *Příběhy hudebnic, které proměnily scénu i společnost*. Přináší v ní zprávu o vývoji celého jednoho hnutí, Riot Grrrls, a jedenáct osudů výjimečných zahraničních hudebních osobností rodu ženského.

A pozor, žádná Billie Eilish nebo Taylor Swift. O těch víme dost, a hlavně: ne že by už nemusely bojovat, ale rozhodně nesvádějí bitvy tak lité a naléhavé o věci tak zásadní a leckdy život ohrožující. Dnes jsou termíny emancipace a feminismus v západní popkultuře mainstream, *equal pay for equal job* a *body positivity*, díkybohu, nejsou mezi muzikantkami 20. let 21. století žádným palčivým problémem. Zato v závěru uplynulého milénia se na angloamerické scéně porvaly s osudem třeba Billie Holiday (chudá Afroameričanka bojující po čase se závislostí na drogách), aktivist-

Pavel Klusák
s Laurie Anderson
v New Yorku
v roce 2025

FOTO ARCHIV PAVLA KLUSÁKA

ka Nina Simone (černoška se čtyřiceti alby na kontě a bipolární poruchou), fenomenální vizuální umělkyně a performerka Yoko Ono (v očích veřejnosti ta, která jako Lennonova láska způsobila rozpad Beatles), Kate Bush a mnohé další.

Pavel Klusák po knihách o Karlu Gottovi – za publikaci *Gott. Československý příběh* (2021) získal hned dvě Magnesie Litery, za publicistiku a pro nejlepší knihu roku – či o dvojici Jiří Suchý a Jiří Šlitr (2024) vykročil z naší kotlinky-roklinky.

Detailně rozebírá osobní příběhy, a hlavně mu konečně jde o ženské, navíc komplikované. K nedávným výborným knihám o muzice z per Karla Veselého a Miloše Hrocha se tak připojila další čtivá, podmanivá knížka, v níž vzdělaný člověk, který má naposloucháno, dokázal zprostředkovat své vnímání hudby a provázat její historii s popisem společenských změn a pokusem skutečně se naladit na daného umělce. Žádné školometské škatulky, žádné chatrné psychoanalytické pokusy, prostě jen upřímná touha přesně popsat a pokud možno pochopit. Playlisty ke každé „kauze“, užití různých fontů, ilustrace skvělých výtvarnic Michaely Kukovičové a Magdaleny Rutové i prostor pro doslov hudebnice a teoretičky Pavly Jonssonové jen dokazují autorovu výjimečnou empatii a smysl pro detail.

KATEŘINA KADLECOVÁ

Pavel Klusák